

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/462/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112219361
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3112219361.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne, v právnej veci navrhovateľa BL Telecom debt, s.r.o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO 45 535 108, v konaní zastúpeného advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO 36 862 711, proti odporkyni J. P., štátnej občanke U. republiky, bytom O., X. 11XX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Skalica, Petrovská 10, v konaní zastúpeného JUDr. Jozefom Kempom, advokátom, so sídlom Chorvátsky Grob, Nám. Josipa Andriča 1, o zaplatenie 618,97 eur s príslušenstvom na odvolanie navrhovateľa, proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, zo dňa 11. apríla 2013, č.k. 15C/318/2012-29, v senáte jednohlasne, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti - výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka p o t v r d z u j e .

Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom, rozhodol tak, že návrh navrhovateľa zamietol. Odporkyni náhradu trov konania voči navrhovateľovi, nepriznal. Navrhovateľovi uložil povinnosť, nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, trovy konania v sume 95,12 eur, k rukám JUDr. Jozefa Kempa, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom na začatie konania domáhal od odporkyne zaplatenia 319,97 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 14,65 eur za obdobie od 19.8.2009 do zaplatenia, zo sumy 153,- eur za obdobie od 21.8.2009 do zaplatenia, zo sumy 94,81 eur za obdobie od 19.9.2009 do zaplatenia a zo sumy 33,16 eur za obdobie od 19.12.2009 do zaplatenia, a to všetko titulom dlžnej ceny poskytnutých služieb a ďalej zaplatenia 299,- eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 19.11.2009 do zaplatenia, titulom vyúčtovanej zmluvnej pokuty. Uviedol, že odporkyňa uzatvorila s jeho právnym predchodcom zmluvu o pripojení, v zmysle ktorej, právny predchodca navrhovateľa, poskytol odporkyni elektronické komunikačné služby a odporkyňa sa tieto služby zaviazala riadne odoberať a platiť za ne riadne a včas, cenu podľa platného cenníka. Pre prípad porušenia povinností odporkyne, si strany zmluvy dojednali zmluvnú pokutu. Odporkyňa si svoje povinnosti nespĺnila a tak právnemu predchodcovi navrhovateľa, vzniklo právo na zaplatenie ceny hovorného a ostatných poskytnutých služieb, ako aj právo na zaplatenie dojednanej zmluvnej pokuty. Pohľadávky na ich zaplatenie boli postúpené na navrhovateľa, zmluvou o postúpení pohľadávok.

Pretože sa jedná o tzv. drobný spor, kedy predmet konania nedosahuje výšku 1.000,- eur, súd v zmysle § 115a ods. 2 v spojení s § 200ea O.s.p. rozhodol v predmetnej právnej veci bez pojednávania. Navrhovateľ súdu predložil faktúry vystavené spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. na odporkyňu na

zaplatenie cien poskytnutých služieb v celkovej sume 319,97 eur a tiež faktúru č. 2708472103, ktorou menovaná spoločnosť vyfakturovala odporkyni zmluvnú pokutu 299,- eur. Napriek výzve súdu však navrhovateľ súdu nepredložil zmluvu o pripojení, ktorá mala byť uzatvorená medzi odporkyňou ako účastníkom a spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. ako podnikom, predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby odporkyni. Navrhovateľ sa v konaní domáhal od odporkyne zaplataenia dlžnej ceny poskytnutých služieb, ako aj vyúčtovanej zmluvnej pokuty. Povinnosť odporkyne zaplatiť uvedené, má vyplývať zo zmluvy o pripojení, ktorú odporkyňa uzatvorila s právnym predchodcom navrhovateľa, spoločnosťou Slovak Telekom, a.s.. Navrhovateľ však neunesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia o existencii tejto zmluvy. Spolu s návrhom na začatie konania a ani na výzvu súdu takúto zmluvu súdu nepredložil. Navrhovateľ, domáhajúci sa v zmysle § 80 písm. b) O.s.p. od odporkyne splnenia povinnosti, ktorá má vyplývať z právneho vzťahu založeného zmluvou o pripojení, tak nepreukázal existenciu tejto zmluvy, teda ani záväzkového vzťahu medzi jeho právnym predchodcom a odporkyňou. Na základe uvedeného, súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. V konaní úspešná odporkyňa, má právo na náhradu trov konania. Keďže jej však žiadne trovy konania nevznikli, súd jej náhradu trov konania nepriznal. Na druhej strane sa úspech odporkyne v konaní, vzťahuje aj na vedľajšieho účastníka, ktorý vstúpil do konania na jej strane a ktorý si uplatnil náhradu trov konania, za trovy právneho zastúpenia. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyn, preto súd proti navrhovateľovi priznal náhradu trov konania v sume 95,12 eur za trovy právneho zastúpenia /tarifná odmena 39,84 eur + 7,63 eur za úkon prevzatia a prípravy zastúpenia, tarifná odmena 39,84 eur + 7,81 eur za úkon písomného vyjadrenia k návrhu na začatie konania; výška tarifnej odmeny za úkony advokáta vedľajšieho účastníka bola vypočítaná podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.; výška režijného paušálu bola určená podľa § 16 ods. 3 uvedenej vyhlášky ako jedna stotina výpočtového základu pre rok 2012 a 2013/.

Proti tomuto rozsudku, v časti, ktorou okresný súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, podal včas odvolanie navrhovateľ, prostredníctvom svojho právneho zástupcu a žiadal napadnutý rozsudok zmeniť tak, že vedľajšiemu účastníkovi, nebude priznaná náhrada trov konania, ale naopak, táto bude priznaná navrhovateľovi, z dôvodu toho, že prvostupňový súd nesprávne právne vec posúdil, čím uplatnil dôvod odvolania v zmysle § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p..

V odôvodnení odvolania uviedol, že trovy právneho zastúpenia, ktoré sú súčasťou trov konania a ktoré si uplatňuje vedľajší účastník, neboli podľa neho nevyhnutne potrebné, na účelné bránenie práva. V tomto smere, poukázal na uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica č.k. 17Co/91/2012, podľa ktorého sa súd musí, ak sa Združenie na ochranu spotrebiteľa zúčastní konania zaoberať tým, či takéto trovy konania boli účelne vynaložené, na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa. Uviedol, že vedľajší účastník, je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľa a výkonom ochrany spotrebiteľských práv, napíňa svoje vlastné poslanie, za účelom ktorého, bolo založené. Zámerom zákonodarcu, pre zvýhodnenie takejto skupiny občianskych združení pred ostatnými, bolo umožnenie, aby mohli vzhľadom na ich odbornú pripravenosť, bez potreby právneho zastúpenia, zastupovať spotrebiteľov, z ktorého dôvodu by malo združenie disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. Uviedol, že nepochybňuje ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, avšak spochybňuje účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie, ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky a z toho dôvodu aj zákonom privilegovaného. Uviedol, že tým, že vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zastúpenia priznáva, že odporcovi neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. Podľa jeho názoru, vzniknuté trovy sú účelové, pretože ide o hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľa, ako vedľajšieho účastníka do súdnych konaní, pričom vstupujú do sporov automaticky zastúpené právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu, v súvislosti s čím je potom otázne, či je účelom vstupu do konania ochrana spotrebiteľa, alebo zisk z priznaných trov. Podľa jeho názoru tým, že súd priamo z úradnej povinnosti prihliada na ochranu spotrebiteľa, nie je potrebné, aby vznikali ďalšie trovy právnym zastúpením vedľajšieho účastníka, ktorý podľa neho, nie je v konaní žiadnym prínosom. Ďalej poukázal na to, že Ministerstvo hospodárstva SR, podporuje činnosť spotrebiteľských združení aj prostredníctvom dotácii na zastupovanie spotrebiteľov v konaniach pred súdmi. Súčasne uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

Vedľajší účastník, ani odporkyňa, nevyužili svoje právo, písomne sa k podanému odvolaniu vyjadriť.

Krajský súd preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu, je v napadnutej časti vecne správny, a preto je potrebné ho podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., potvrdiť. O odvolaní navrhovateľa, rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu, podľa § 214 ods. 2 O.s.p. Rozsudok okresného súdu v ostatných častiach, z hľadiska jeho vecnej správnosti nepreskúmal, pretože vo vzťahu k nim, rozhodnutie prvostupňového súdu napadnuté nebolo, teda v tých častiach, nenastal suspenzívny účinok odvolania (§ 206 ods. 1, 3 O.s.p.).

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti, je odôvodnený v súlade s kritériami v ust. § 157 ods. 2 O.s.p. je správny, úplný a presvedčivý, preto podľa § 219 ods. 2 O.s.p., sa odvolací súd s odôvodnením rozsudku okresného súdu v napadnutej časti, plne stotožňuje.

Zároveň však považuje za potrebné k dôvodom odvolania navrhovateľa, uviesť nasledovné:

Okresný súd v prejednávanej veci, sa pri posudzovaní a rozhodovaní o náhrade trov konania, ktoré bolo skončené zamietnutím návrhu navrhovateľa, zaoberal tým, ktorý z účastníkov, bol v konaní úspešný.

Správny bol záver okresného súdu, že v konaní boli úspešní odporca a vedľajší účastník na strane odporcu, vychádzajúc z ktorého princípu, im prináleží právo na náhradu trov konania, ktoré im vznikli.

Trovy konania vedľajšieho účastníka, predstavovali náklady za právnu službu advokáta, ktorých výšku a spôsob určenia upravuje vyhl. č. 655/2004 Z. z. (ďalej len „AT“).

Navrhovateľ v odvolaní namietal, že uplatnená náhrada trov konania vedľajšieho účastníka, predstavuje neúčelné náklady za právne služby, a to tak z hľadiska jednotlivých úkonov právnej služby, tak z personálneho aspektu, keďže členovia vedľajšieho účastníka, majú právnické vzdelanie a samotné združenie má byť spôsobilé na poskytnutie kvalifikovanej pomoci spotrebiteľovi. Uvedené námietky navrhovateľa, nemožno akceptovať.

Vychádzajúc z Článku 37 odseku 2, ústavného zákona 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi, alebo orgánmi verejnej správy, a to od začiatku konania, (ako aj z čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, resp. § 25 O.s.p.), aj za situácie, že účastník (aj vedľajší účastník, vzhľadom na jeho identické procesné práva a povinnosti, ako účastníka konania), má zaručené právnym poriadkom, možnosť právnej pomoci.

Vedľajší účastník, využil svoje právo na právne zastúpenie v tomto konaní, preto je potrebné posúdiť účelnosť poskytnutej právnej služby advokátom a výšku odmeny podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z..

Okresný súd priznal správne, ako náhradu trov konania vedľajšieho účastníka, jeho náklady na právnu službu advokáta, a to podľa AT, ktoré správne vo svojom uznesení špecifikoval.

Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov, nepovažoval odvolanie navrhovateľa za spôsobilé na iné, než potvrdzujúce rozhodnutie odvolacieho súdu.

O náhrade trov odvolacieho konania, bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p., §151, ods. 1 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi, ktorý mal v odvolacom konaní úspech, náhrada trov odvolacieho konania nebola priznaná, pretože mu v odvolacom konaní trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.